

HET HEILIG HUWELIJK (2) – het goddelijk voorbeeld hjms

Geliefde broeders en zusters, in Deel 1 van deze studie zagen we allereerst dat het huwelijk een verborgenheid is. We zagen ook dat God verlangt dat we Hem leren kennen en dat het huwelijk hieraan bijdraagt. We zagen dat God ons zelfs ook een hemels voorbeeld voor ons aardse huwelijk heeft gegeven.

Als wij in ons aardse huwelijk bereid zijn om dat hemelse huwelijk als richtsnoer te nemen, zullen Gods geweldige zegeningen ons deel zijn. Allereerst zullen wij Hem leren kennen. Maar we zullen al het mooie in elkaar (man en vrouw) leren ontdekken. En we zullen diepe rust en harmonie met elkaar ontvangen.

Jezus, de Zoon van God, onze wondervolle Heiland, zal straks in het huwelijk treden met een reine maagd, die voor Hem een volmaakte, onberispelijke Bruid zal zijn. Deze Bruid wordt gevormd door de Bruidsgemeente, waar u en uw vrouw (en ook ik) vanwege Gods onmetelijke genade en het dierbare, reinigende Bloed van Jezus deel van mogen uitmaken. Laten we in 2 Cor. 11:2-3 en Efez. 5:27 in dit verband eens enkele woorden van de apostel Paulus lezen.

2 Cor. 11:2-3 – *“Want ik ben ijverig over u met een ijver Gods; want ik heb ulieden toebereid, om u als een reine maagd aan een man voor te stellen, namelijk aan Christus. Doch ik vrees, dat niet enigszins, gelijk de slang Eva door haar arglistigheid bedrogen heeft, alzo uw zinnen bedorven worden, om af te wijken van de eenvoudigheid, die in Christus is.”*

Wat is eenvoudigheid in Christus? *“Eenvoudigheid”* is de vertaling van het Griekse *“hap’lotes”* dat *“eenvoudigheid, eerlijkheid, oprechtheid, ongedwongenheid, ongekunsteldheid”* betekent. Dit Griekse woord is afgeleid van *“haplous”* dat *“eenvoudig, enkel”* betekent en in tegenstelling staat tot *“diplous”* dat *“dubbel”* betekent.

Simpel gezegd is eenvoudigheid in Christus de deugd van iemand die Jezus heeft aangenomen en nu vrij is van veinzerij, eerlijk en oprecht is, niet zichzelf zoekt, niet hoogmoedig is, geen dingen verborgen houdt en een edelmoedig open hart heeft.

Als Paulus dus probeert om de gemeente als een reine maagd aan Christus voor te stellen, dan is dit de eerste voorwaarde om tot die reine Bruid te behoren, namelijk het bezitten van eenvoud in Christus. Reinheid begint met eenvoud in Christus. Als satan erin slaagt om ons van die eenvoud te beroven, dan is het voor hem ook een koud kunstje om ons af te houden van reinheid des harten. En weet u ervan verzekerd dat satan alles zal proberen om ons van die eenvoud en reinheid te beroven.

Paulus zei in Efez. 5:27 – *“Opdat Hij haar Zichzelven heerlijk zou voorstellen, een Gemeente, die geen vlek of rimpel heeft, of iets dergelijks, maar dat zij zou heilig zijn en onberispelijk.”*

Geliefde broeders en zusters, Jezus zoekt een heilige Bruid. En ieder bijbelgetrouw kind van God weet, dat hij of zij eens tot die heilige, onberispelijke Bruid, de toekomstige Vrouw van Jezus Christus, mag behoren. Want de Gemeente, waartoe alle waarachtige kinderen Gods behoren, wordt door Hem gevormd tot Zijn Bruid. Maar als Jezus een heilige, onberispelijke Bruid zoekt, betekent dit óók dat wij ons vaak zo onheilige en met de wereld koketterende leven niet kunnen en mogen continueren. Wanneer wij tot de Bruid willen behoren, zullen wij zonder twijfel moeten leven in voortdurende heiligmaking. Jezus zoekt een heilige Bruid en Hij komt terug om een heilige Bruid mee te nemen naar Zijn Vader's huis.

Maar weet u wat nu zo wonderbaar is? De apostel Paulus verbindt in Efeze 5:31-32, terwijl hij in de voorgaande verzen juist bezig is met het behandelen van ons aardse huwelijk, dit aardse huwelijk met het huwelijk tussen Christus en de Gemeente. Paulus zegt dat het aardse huwelijk een grote verborgenheid is en dat hij dit zegt, omdat hij ziet op Christus en op de Gemeente. Efez. 5:31-32 – *“Daarom zal een mens zijn vader en moeder verlaten, en*

zal zijn vrouw aanhangen; en zij twee zullen tot een vlees wezen. Deze verborgenheid is groot; doch ik zeg dit, ziende op Christus en op de Gemeente.“

Ons huwelijk moet het voorbeeld van Christus' huwelijk en Zijn Bruid navolgen

Paulus zei hier dus in feite dat de verborgenheid van het aardse huwelijk ontdekt kan worden door te zien op het huwelijk tussen Christus en de Gemeente. Dát hemelse huwelijk is dus ons voorbeeld. Met andere woorden, ons aardse huwelijk moet naar het voorbeeld van het huwelijk tussen Christus en Zijn Bruid, de Gemeente, worden opgebouwd.

Als Paulus ook in Efez. 5:1 zei, dat wij navolgers van God moeten zijn, hoe ligt het dan voor de hand dat wij dus ook navolgers van Zijn voorbeeld zijn als het gaat om het huwelijk.

“Navolgers” komt van het Griekse “*mimētes*” waarvan de Nederlandse woorden “*mime*” en “*imitator*” zijn afgeleid. “*Mimētes*” betekent ook letterlijk “*imitator*”, maar dan in de positieve zin. Leest u ook 1 Cor. 4:16 en Hebr. 6:12.

Ligt het dan niet voor de hand, dat wij de problemen in onze huwelijksrelaties zullen moeten oplossen aan de hand van dat geweldige voorbeeld? Aan de hand van de door Jezus gewenste relatie met Zijn Vrouw? In plaats van zelf maar aan te modderen, zouden wij bij Jezus te rade moeten gaan. Is de wijn die vreugde schenkt in uw huwelijk opgeraakt? Ga naar Jezus en vraag Hem om de vernieuwing. Hij zal u met vreugde helpen (Joh. 2:1 e.v.). Alle antwoorden op huwelijksvragen en alle oplossingen voor huwelijksproblemen vinden wij in het licht van die te vormen reine maagd, de Bruid van het Lam.

Geliefde broeders en zusters, vele huwelijksproblemen hebben te maken met ontrouw op allerlei vlakken. En ik denk dat iedereen die getrouwd is (geweest) hierover kan meepraten. Niet velen onder ons zullen kunnen zeggen, dat hun huwelijksproblemen (die ieder in meer of mindere mate zal ervaren!) niet door enige vorm van ontrouw op geestelijk of lichamelijk gebied waren veroorzaakt. Maar God is zó getrouw ten aanzien van Zijn Bruid. Hij kan ook niet anders, want Zijn karakter is nu eenmaal zo. Wij mogen, ja, we moeten zelfs, Hem daarom ook navolgen in Zijn trouw en Zijn overbuiging naar Zijn Bruid.

Paulus richtte dus in Efez. 5 zijn volle aandacht op dat goddelijke huwelijk tussen Jezus Christus en Zijn Bruid, de Gemeente, als een model voor het aardse huwelijk. Opdat wij ons voordeel met Paulus' bevindingen kunnen doen, is het goed om eens precies na te gaan wat hij t.a.v. het raadsplan van God omtrent het huwelijk begrepen. Paulus had begrepen:

- dat de voorwaarden waaronder God het aardse huwelijk in Gen. 2 heeft ingesteld nog steeds volledig gelden;
- dat de (harmonieuze) éénwording tussen man en vrouw in het aardse huwelijk, d.w.z. de vrouw als een deel van haar bruidegom, een verborgenheid is en dat God de eenheid van één man en één vrouw in het aardse huwelijk wil inpassen in het mystieke Lichaam van de Bruid (de Gemeente), die eens met Jezus Christus in het huwelijk zal treden;
- dat Christus' huwelijk met Zijn Bruid een enig (uniek) en eeuwig huwelijk zal zijn, maar dat er ook een enig aards huwelijk met eeuwigheidswaarde is bedoeld van één man met één vrouw;
- dat Jezus, de Bruidegom, Zich overboog naar Zijn Bruid en Zich voor haar opofferde, zodat dus de mannen hun vrouwen ook als hun eigen lichamen moeten liefhebben;
- dat Jezus Zijn Bruid op een zodanige manier met het Woord heiligt en reinigt, dat Hij Zich haar eens heerlijk zal kunnen voorstellen. Daarom moeten ook de mannen hun vrouwen voeden en onderhouden. Dán wordt de vrouw de heerlijkheid van haar man;

- dat de Bruid een deel van het Lichaam van Jezus is en uit Hem werd geboren. Dat de vrouw ook een deel van het lichaam van de man is en uit hem werd genomen;
- dat de Bruid aan Christus onderdanig is en dat daarom de vrouwen aan hun mannen onderdanig moeten zijn.

Geliefde broeders en zusters, het is evident dat de voorwaarden met betrekking tot het door God ingestelde huwelijk in Gen. 2 nog steeds volledig gelden, omdat God en Zijn Woord onveranderlijk zijn (Hebr. 2:2a; 6:17-18; 2 Petr. 1:19). In één van de volgende delen over het huwelijk komt de instelling door God van het huwelijk nog aan de orde. Dan zal ook blijken dat God wenst, dat man en vrouw tot een geestelijke eenheid worden gevormd.

Broeders en zusters, de maatschappij verandert voortdurend. Helaas groeien de zonden ook! Ten aanzien van zelfs inktzwarte zonden is men uiterst tolerant geworden. Alles mag, alles kan, in het kader van de menselijke, innerlijke "vrijmaking". De wereld probeert ons te overtuigen, dat de oplossing van onze huwelijksproblemen in deze tolerantie kan worden gevonden. Met andere woorden, doe met die (zondige) praktijken mee en ervaar de "vrijmaking". Leef er op los, wees tolerant en de problemen verdwijnen vanzelf. Maar God is onveranderlijk! Zijn Woord is onveranderlijk! Zijn oplossing voor onze huwelijksproblemen heeft Hij nooit veranderd. Hij is de Weg, de Waarheid en het Leven.

Omdat Gods voorwaarden voor het huwelijk nog steeds gelden, verwees Paulus in Efez. 5:31 naar Gen. 2:21-24, waar gesproken wordt over de éénwording tussen de man en zijn vrouw, die uit hem werd genomen en daarom een deel van hem, van zijn lichaam, is geworden. Volgens Paulus is deze éénwording tussen man en vrouw in het huwelijk een verborgenheid (Efez. 5:32).

Het is een verborgenheid, mede omdat het in verband staat met de relatie tussen Jezus Christus en Zijn Bruid. Namelijk, de aardse bruid is een deel van haar aardse bruidegom, omdat Eva uit Adam werd genomen. Net zoals de toekomstige Bruid van Christus een deel van het Lichaam van Jezus, haar Bruidegom, is (Efez. 5:23, 30) en uit Hem werd geboren (Joh. 19:34; 1 Joh. 5:8). Toen Jezus was gestorven aan het kruis en een soldaat Zijn zijde met een speer doorstak, kwam er water en bloed uit zoals bij de geboorte van een baby. En zoals een zojuist geboren baby pas na enige ogenblikken, nadat de vroedvrouw enkele tikken op de billen heeft gegeven, zelfstandig begint te ademen, zo kwam de Gemeente op een later moment geestelijk tot leven tijdens het grote Pinksterfeest in Hand. 2, toen de Heilige Geest in haar werd uitgestort.

En het is ook een verborgenheid, omdat God die eenheid van één man en één vrouw in hun aardse huwelijk wil inpassen in het mystieke Lichaam van de Bruid (de Gemeente), die eens met Jezus Christus in een eeuwig huwelijk zal treden.

Ja, broeders en zusters, Christus' huwelijk met Zijn Bruid zal ontegenzeggelijk een eeuwige gemeenschap, een eeuwig huwelijk zijn (1 Thess. 4:17b; Openb. 14:4; 19:7-9; 21:2-5). Uit de vergelijking van het aardse huwelijk door Paulus met Jezus' eeuwige hemelse huwelijk blijkt dat de geestelijke eenheid van de christelijke man en vrouw ook eeuwig zal zijn. De waarde van het aardse huwelijk strekt zich dus uit tot in de eeuwigheid. Hoewel Jezus zei, dat er in de hemel niet gehuwd zal worden, zal wél de gevormde geestelijke eenheid van een christelijke man en zijn vrouw eens deel gaan uitmaken van de Bruid. Man en vrouw hebben niet samen een huwelijk in de hemel, maar zijn wel samen een geestelijke eenheid in het voor eeuwig samen met Jezus levende Bruidslichaam. En samen zullen zij in de hemel een geweldige erfenis in ontvangst nemen. Zij zijn samen "*mede-erfgenamen*" van de genade des levens (1 Petr. 3:7). Dit woord komt van het Griekse woord "*sugklero'nomos*" en houdt in dat de erfenis een gezamenlijke erfenis is en als zodanig gezamenlijk in ontvangst wordt genomen. Voor een deel wordt die erfenis reeds tijdens hun aardse huwelijk in ontvangst genomen in de vorm van grote blijdschap en harmonie met elkaar. Het huwelijk in Christus kan geweldige vreugde geven. Maar de volheid van die geweldige erfenis mogen zij samen straks in de hemel in ontvangst nemen.

Vele kinderen Gods begrijpen de totstandkoming van de geestelijke eenheid van man en vrouw niet. Zij hebben geen blik op de eeuwigheid van de geest. Misschien omdat zij niet de juiste blik hebben op de heiligheid van het huwelijk zoals God het heeft bedoeld. Of wellicht omdat de bijbel in een enkel geval de mogelijkheid tot hertrouwen openlaat, dat wil zeggen, naar mijn mening uitsluitend voor een weduwe of weduwnaar.

Maar broeders en zusters, als het gaat om hertrouwen, vergeet u dan toch niet dat wij niet meer onder de Wet zijn, maar onder de genade. Zij die hertrouwen, stellen zich onder de Wet (1 Cor. 7:39). Maar kinderen Gods die Jezus als hun Meester en toekomstige Bruidgom hebben aanvaard, zouden méér moeten doen dan de Wet van hen vraagt. Wie u op de rechterwang slaat, keer hem ook de andere wang toe. Wie uw rok wil, geef hem ook de mantel. Wie met u één mijl wil gaan, ga met hem twee mijlen (Matt. 5:38-42). De Wet ziet een huwelijk ingeval van de dood van de man of de vrouw als beëindigd. Het huwelijkspaar dat zich echter onder de genade van Christus heeft gesteld, weet dat zij een geestelijke eenheid vormen welke in de hemel blijft bestaan. Hoe zou toch een sterfgeval de in een christelijk huwelijk reeds op aarde gevormde geestelijke eenheid tussen de man en zijn vrouw kunnen verbreken, als hun geesten in de hemel eeuwig samen met Jezus verder leven? Ziet u hier niet wederom een bewijs dat God in Zijn raadsplan slechts van één huwelijk voor de mens in zijn leven uitgaat?

Het huwelijk tussen Christus en Zijn Bruid zal ook een éinig (in de zin van uniek) huwelijk zijn. Enig omdat er sprake is van één man, Christus, met één vrouw, de Bruid (2 Cor. 11:2-3). Enig in die zin dat Christus maar één keer een huwelijk aangaat. Enig in die zin dat het een speciaal en onvergelijkbaar huwelijk zal zijn.

Dit is Gods voorbeeld en model voor ons leven m.b.t. het huwelijk, broeders en zusters. Één man, één vrouw en één huwelijk tijdens een mensenleven. Christus bereidt voor Zichzelf één Vrouw voor één eeuwig huwelijk. Dus is dat ook het model voor het huwelijk op aarde. En, geliefde broeders en zusters, op grond van dit goddelijke model zei Paulus, dat de eenwording tussen man en vrouw een verborgenheid is (Efez. 5:32).

In het huwelijk worden man en vrouw één geestelijk lichaam, waarbij de man het hoofd is. Hij dient zijn eigen vrouw lief te hebben als zijn eigen lichaam (Efez. 5:23,28-30).

Precies zo verhoudt het zich tussen Christus en Zijn Gemeente. De Gemeente is het Lichaam van Christus (Efez. 1:23; 3:6), waarvan Hij het Hoofd is (Efez. 5:23). In Rom. 7:2-4 gaf Paulus aan, dat de vrouw aan haar man verbonden is zoals de Gemeente aan Jezus is verbonden, doordat Hij haar kocht met Zijn Bloed (Efez. 5:25; 1 Petr. 1:18-19). Paulus refereerde in Efez. 5:25 aan de kruisdood van Jezus voor een verloren wereld in schuld. Maar met Zijn dood wilde Hij voor Zichzelf een Bruid redden. Jezus, de Bruidgom, boog Zich (aan het kruis) over naar Zijn Bruid en had haar zo lief dat Hij Zich voor haar opofferde. Daarom moeten ook de mannen dit wondervolle voorbeeld van Jezus navolgen en hun vrouwen óók als hun eigen lichamen liefhebben (Efez. 5:25,28) en alles op alles zetten om, net als Jezus Zijn Bruid, hun vrouwen te koesteren en te beschermen en te voeden (Efez. 5:29). Jezus heiligt en reinigt Zijn Bruid voortdurend met het badwater van het Woord en wel zó intens, dat Hij Zich haar eens heilig, onberispelijk en heerlijk voor zal kunnen stellen (Efez. 5:26-27). Hij legt daarmee Zijn heerlijkheid op haar (Joh. 17:22; Rom. 6:4; 8:18,21; 2 Cor. 3:18; Col. 3:4; 2 Thess. 2:14; Openb. 21:9-11).

De mannen moeten ook dit voorbeeld volgen en hun vrouwen zodanig onderhouden dat het schriftgedeelte van 1 Cor. 11:7 in hun huwelijk wordt bewaarheid, namelijk dat de vrouw de heerlijkheid van haar man is. Ja, broeders en zusters, in het huwelijk zal de vrouw (als het goed is) de heerlijkheid van haar man moeten zijn.

Christus wil zijn Bruid met Zijn heerlijkheid bekleden. Hij stelt Zichzelf de Gemeente heerlijk voor. Daarom moet de man zijn vrouw ook met zijn heerlijkheid bekleden. Broeders en zusters, ziet u hoe intens het huwelijk tussen Christus en de Gemeente verwijst naar de verborgenheid van het aardse huwelijk?

In een goed christelijk huwelijk zal de vrouw haar geluk en liefde voor haar man uitstralen. Want hij koestert haar dagelijks, toont haar zijn liefde en geeft haar alle kans zich te uiten en te ontplooiën. Hij deelt met haar de heerlijke teksten en openbaringen, die hij uit genade uit het Woord van God heeft ontvangen. Hij zal haar nooit met woorden vernederen. Zijn vrouw spreekt daarom altijd lieflijk over haar man, zoals ook de Bruid dat doet (Hoogl. 5:10-16). Zij verlangt bij zijn afwezigheid altijd naar haar man, zoals de Bruid ook naar Jezus, haar Bruidegom verlangt (Openb. 22:17).

In een slecht huwelijk daarentegen zal de vrouw in haar verschijning het egoïstische of liefdeloze, boze karakter van haar man tonen. Daarmee bedoel ik niet dat zij liefdeloos en boos is. Neen! Maar zij straalt niet en zit in gezelschap vaak stil in een hoekje of krimpt ineen als haar man wat zegt. Vaak ook zal hij haar juist in gezelschap vernederende woorden toebijten.

Geliefde broeders, wat schieten wij toch vaak enorm tekort in ons huwelijk. Als wij eerlijk zijn, zullen we dat moeten erkennen. We zijn in onze houding nog lang niet zoals het moet zijn. Broeders, hebt uw vrouw lief zoals Jezus Zijn Bruid, de Gemeente, heeft liefgehad en Zichzelf voor haar heeft overgegeven. Kunt u zich voorstellen om als Jezus voor uw vrouw te moeten sterven? Kunt u zich voorstellen u zelf volkomen prijs te moeten geven ter wille van haar geluk? Toch was dit offer Jezus' grote voorbeeld voor ons, mannen.

Geliefde broeders en zusters, over die reiniging en heiliging van de Bruid wil ik nog wat meer zeggen. Want realiseert u zich wel, dat Jezus Zich reeds met de Gemeente, Zijn aanstaande Bruid, als ondertrouwd (wij zouden zeggen verloofd) beschouwt?

De tijd van het ondertrouwd zijn, ik heb het nu niet over het moment van ondertrouwen, is in Israël héél erg belangrijk. De Joodse ondertrouw is geen verloving in de zin zoals we in Nederland kennen. In Nederland is een verloving géén rechtshandeling en géén verbintenis en wordt ook niet als zodanig door de wet erkend. De Joodse verloving (ondertrouw) kent wél rechtsgevolgen.

De tijd van ondertrouw heet in het Hebreeuws "*kidoesjien*" (קִידוּשִׁין) en duidt op het apart zetten van een specifieke vrouw voor een specifieke man. Het betekent letterlijk "*heiliging en afscheiding met een bestemming*", hetgeen ook precies datgene is wat er gebeurt. Ondertrouw heet óók "*eroesién*" (אֲרוּשִׁין). Dit komt van het werkwoord "*aras*" (אַרַשׁ) dat "*het zich verwerven van een bruid*" betekent. Het woordt komt enkele malen in de bijbel voor, o.a. in Deut. 20:7a; 28:30a. In Hos. 2:18-19 wordt dit werkwoord enkele malen gebruikt voor de hernieuwde verhouding tussen God en Zijn volk.

De ondertrouw wordt tot stand gebracht door de overdracht van iets waardevols, de bruidsschat, en het opmaken van de trouwakte. Vanaf dát moment is het paar ondertrouwd, in die zin dat zij wettelijk getrouwd zijn. Maar de huwelijkspartners mogen nog niet en zijn ook nog niet klaar om als man en vrouw te leven. Zij mogen nog niet gaan samenwonen. Dat mag pas ná de huwelijksvoltrekking, waarna de samenleving tot stand wordt gebracht.

Want in de periode van ondertrouw moet de aanstaande bruidegom eerst een woning en een bruidskamer voor zijn vrouw bouwen en gereed maken (Joh. 14:2-3). Zodra die woning gereed is, komt hij om zijn bruid op te halen. De aanstaande bruid moet gedurende de tijd van de ondertrouw bezig zijn om zichzelf voortdurend (ritueel) te reinigen. Zij gebruikt de bijzondere giften van haar aanstaande man om zichzelf mooi te maken voor hem. Ze weet niet wanneer hij zal komen, maar zij verandert haar hele leven, zodat zij klaar zal zijn als hij komt. De voorbereiding om klaar te zijn is de prioriteit van haar leven. De aanstaande bruid maakt zich gereed voor haar man en de huwelijksvoltrekking (2 Cor. 11:2).

De Bruidsgemeente handelt op gelijke wijze. Wijlen voorganger br. C. Totays zei altijd dat de Bruid zich afscheidt ván iets (de wereld en zijn begeerlijkheden) vóór iets (voor Christus). Dit nu is precies de betekenis van "*kidoesjien*" (קִידוּשִׁין). De Bruidsgemeente reinigt en heiligt zich en scheidt zichzelf totaal van de wereldse begeerlijkheden af.

Als in vroegere tijden de aanstaande bruid haar huis verliet, bedekte voortaan altijd een sluier haar gezicht. Hiermee wisten andere jongemannen dat zij al bezet en niet meer beschikbaar was. Want zij was reeds gekocht met een prijs, met de bruidsschat. Hiermee toonde zij dus dat zij reeds *“ondertrouwd”* was en toebehoorde aan degene die haar had gekocht. In het Hebreeuws was zij dan *“me'kudesjet”* (מְקֻדָּשֶׁת). Letterlijk betekent dit dat zij nu was *“geheiligd aan, voor”* haar aanstaande man. Zij was als het ware apart gezet voor haar man. In dit verband is de naam Sion interessant. De Bruid wordt naast *“het Nieuwe Jeruzalem”* óók *“Sion”* genoemd (Hebr. 12:22). *“Sion”* (צִיּוֹן) komt van het Hebreeuwse werkwoord *“le-tsajeen”* (לְצִיַּן) en betekent *“gemerkt, van een teken voorzien”*. Het teken waarvan de Bruid door Jezus, haar Bruidegom is voorzien, is Zijn kruis, terwijl Hij haar heeft verzegeld met het zegel van de Heilige Geest (Efez. 1:13).

Zoals gezegd moet vóór de huwelijksdag de aanstaande Joodse bruid ook rituele reinigingsbaden gebruiken, die dienen tot reiniging en heiliging. Uiteraard verwees Paulus in Efez. 5:26-27 in overdrachtelijke zin naar dit bad, het badwater van het Woord. Dit badwater van het Woord is om zo te zeggen hét middel tot reiniging en heiliging. We zullen het grote belang van het Woord van God voor de huwelijksgemeenschap zo dadelijk ook ontdekken als wij enkele woorden wijden aan de Tafel der Toonbroden.

Willen wij eens deel uitmaken van het hemelse huwelijk, dan zullen we onze uiterste best moeten doen en regelmatig een diepe duik in dat goddelijke badwater nemen om ons te heiligen en te reinigen. Want een reine Bruid is Zijn innige wens. Efez. 5:27 – *“Opdat Hij haar Zichzelf heerlijk zou voorstellen, een Gemeente, die geen vlek of rimpel heeft, of iets dergelijks, maar dat zij zou heilig zijn en onberispelijk.”*

“Heilig” is de vertaling van het Griekse *“hagios”* en betekent, hoe kan het ook anders, *“apart gezet”*. Maar *“hagios”* is afgeleid van *“hagos”* dat *“iets ontzagwekkends”* betekent. En zo is het! De Bruid zal een ontzagwekkende, heilige en intens lichtuitstralende verschijning zijn. Een kind van God dat een heilige levenswandel heeft, zal in zekere zin ook ontzagwekkend voor de onbekeerde mensen zijn.

Het woordje *“onberispelijk”* komt van het Griekse *“amomos”* dat *“zonder vlek of smet, onberispelijk, onlaakbaar”* betekent.

Als Jezus dus voor Zichzelf een heilige en onberispelijke Bruid wenst, betekent dit dat wij niet alleen onze grove zonden moeten afleggen, maar óók die rafijne zondetjes en die kleine vosjes die de wijngaard van ons huwelijk bederven (Hoogl. 2:15), maar waarvan we denken dat niemand ze ziet. Maar God ziet ze wel, namelijk diep verborgen in de plooiën van ons bruiloftskleed. “Kleine” zondetjes van onreine gedachten en verlangens ten aanzien van een andere man of vrouw. Kortstondige boze gedachten over onze man of vrouw. Onderlinge leugentjes, noem maar op! Voor al deze “zondetjes”, die ons desondanks net als de grove zonden het doel doen missen, hebben wij de dagelijkse reinigingen in het badwater van het Woord van God nodig.

Broeders en zusters, leest u in gelijke zin de woorden van Paulus in 2 Cor. 11:2 – *“Want ik ben ijverig over u met een ijver Gods; want ik heb ulieden toebereid, om u als een reine maagd aan een man voor te stellen, namelijk aan Christus.”*

Het woordje *“rein”* dat de vertaling is van het Griekse *“hagnos”* betekent letterlijk *“1. heilig, eerbiedwaardig, 2. rein van vleselijkheid, maagdelijk, kuis, ingetogen; 3. rein van iedere schuld, vlekkeloos; 4. zuiver”*.

Als het dus Gods wil is, dat de Bruid rein, zuiver, heilig, onberispelijk, vlekkeloos en maagdelijk in het huwelijk treedt met Jezus, dan ligt het overigens ook voor de hand dat het eveneens Zijn wil is, dat man en vrouw rein het aardse huwelijk ingaan. Ja toch! Sex voor het huwelijk en samenwonen zijn daarom beslist tegen Zijn wil.

Geliefde broeders en zusters, indien de Gemeente als toekomstige Bruid van Jezus in alle reinheid en heiligheid leeft, zal de Drie-enige God in haar gaan wonen. En als deze inwoning permanent is geworden, zal de Bruid tot stand zijn gebracht (Openb. 21:2-3,22). De weg om dit te bereiken (en dus ook om tot de Bruid te mogen behoren), begint via de reinigingen

middels het badwater van Gods Woord én het bewaren en liefhebben van dit Woord (Joh. 14:21-23). Dit zullen we dadelijk opnieuw in overdrachtelijke zin zien in de betekenis van de Tafel der Toonbroden.

De Bruid maakt zich klaar en reinigt zichzelf voor haar eigen en éne, speciale en bijzondere Man, Jezus. Zij leeft ook slechts voor haar Man. Zij heeft Hem lief (Openb. 21:2-3). Een Bruid die Jezus Christus met haar hele hart liefheeft en alleen voor Hem leeft, zal geen enkele moeite hebben om aan Hem onderdanig te zijn, zoals Efez. 5:24 als vanzelfsprekend aanneemt. En daarom hebben christelijke vrouwen die Jezus én hun mannen echt liefhebben geen moeite om aan hun mannen onderdanig te (Efez. 5:22,24).

De Tafel der Toonbroden

Geliefde broeders en zusters, U als regelmatige bezoeker van deze website weet inmiddels, dat de oude Israëlitische tabernakel een schaduwbeeld is voor de geestelijke wandel van het kind van God, maar óók een schaduwbeeld van de Bruid van Christus (Openb. 21:2-3). Het is daarom goed om ons bij de studie van het huwelijk af te vragen of het huwelijksinstituut in die tabernakel terug is te vinden en zo ja, welke plaats de belangrijke woorden van Paulus over het huwelijk dan innemen.

We zagen dat Paulus in Efeze 5 over het huwelijk als een grote verborgenheid sprak. Nu verwijst dit boek Efeze ons, in het licht van de oude Israëlitische Tabernakel, naar de gouden Tafel der Toonbroden welke met twee andere gouden objecten in de Tent van het Heiligdom was geplaatst (Ex. 25:23-30; 37:10-16; 40:22-23; Lev. 24:5-9).

In deze Tafel der Toonbroden zien wij het huwelijk prachtig uitgebeeld. We zien hier hoe ons aardse huwelijk ingericht moet worden naar het voorbeeld van het hemelse huwelijk tussen Christus en Zijn Bruid.

Voor een uitgebreide studie over de Tafel der Toonbroden verwijs ik u naar de studie ["TAFEL DER TOONBRODEN in de Tabernakel – de "](#) elders op deze website. Het volgende wil ik er echter wel over zeggen.

De Tafel der Toonbroden was een tafel van sittimhout (welke verwijst naar ons hart), die gehéél overdekt was met (het) goud (van de Heilige Geest). Goud verwijst in de bijbel altijd naar de Heilige Geest. Op die tafel stonden twee rijen van zes broden met boven op elke rij een schaalje brandende wierook (Lev. 24:59).

De twee rijen van zes broden op de Tafel der Toonbroden duiden op twee mensen, op de christelijke man en vrouw, die in hun huwelijk voortdurend samen in gemeenschap mét en in adoratie van het Woord van God (moeten) zijn. Ieder kind van God zal wel weten dat brood naar Jezus verwijst, Die het Brood des levens is (Joh. 6:27-58). Maar het getal zes verwijst naar de mens. Denkt u maar aan het getal 666 van de meest verdorven mens die er ooit zal leven, namelijk de Antichrist. Ook heeft de mens zes belangrijke lichaamsdelen: hoofd, romp, twee armen en twee benen. De mens werd op de zesde dag geschapen (Gen. 1:27-31) en aan de mens werden zes dagen om te arbeiden gegeven (Ex. 23:12).

De twee rijen broden wijzen zoals gezegd naar twee in een huwelijk verbonden mensen, die hun beider liefde voor het Woord uiten in een dagelijkse (gezamenlijke) gemeenschap met Jezus, Die het Woord Zelf is (Joh. 1:1,14). Met als resultaat een voortdurende aanbidding van Jezus, hetgeen in overdrachtelijke zin wordt getoond door de schaaltes met brandende wierook op de twee rijen van zes broden. Het Woord van God is voor de christelijke man en zijn vrouw een bron van voortdurende vreugde geworden.

Man en vrouw aanschouwen Jezus, hun Hemelbruidegom, zodanig in het Woord dat zij Hem aanbidden. Deze gemeenschap met het Woord is hét middel om samen te groeien naar een hechte geestelijke eenheid in het huwelijk. Man en vrouw blikken ook op het voorbeeld van het toekomstige hemelse huwelijk van Jezus en Zijn Bruid.

Uit ervaring weet ik dat het regelmatig samen bidden moeilijk kan zijn, met name als er nog sprake is van verborgen zonden in het hart. Want dan is er nog geen sprake van geestelijke vrijheid. Maar zodra die zonden uit de weg zijn geruimd, mogen man en vrouw samen

heerlijke gebedstijden meemaken, waarin zij Jezus zullen ervaren. Als man en vrouw aan elkaar hun fouten en zonden belijden, zal de onderlinge liefde en de onderlinge vrijheid steeds intenser worden.

Als we ook de betekenis van het Hebreeuwse woord voor “rij” onderzoeken, wordt het ons nog duidelijker, dat ons aardse huwelijk zich naar het hemelse huwelijk moet richten. “Rij” is in het Hebreeuws “*ma’aragah*” (מַעֲרָה) en betekent “rij, rang, slagorde”. Dit woord is afgeleid van “*ma’arag*” (מַעֲרֵךְ) dat “*schikking, plan, voorbereiding*” betekent. Op zijn beurt is “*ma’arag*” (מַעֲרֵךְ) weer afgeleid van “*arag*” (עֲרֵךְ), dat onder andere “*in slagorde opstellen (d.w.z. in rijen opstellen ten oorlog), voorbereiden, toerusten, ordenen, opmaken*” betekent. Wat kunnen we hieruit afleiden?

God had én heeft, zoals wij weten, een geweldig plan in voorbereiding, namelijk dat Hij Zich een reine, heilige Bruid toebereidt, een Gemeente die zonder vlek of rimpel is. En de apostel Paulus koppelde in Efez. 5:22-33, zoals we eveneens weten, het aardse huwelijk rechtstreeks aan het goddelijke huwelijk, aan dat geweldige plan dat God in voorbereiding heeft. Deze koppeling (door de Heilige Geest als auteur van het Woord van God) van het aardse huwelijk aan het huwelijk tussen Jezus Christus en Zijn Bruid zien we ook terug in de twee gouden kransen aan de tafel.

Want óp die gouden Tafel was rondom de broden een gouden krans gemaakt. Aan de rand van de tafel was er een tweede gouden krans met een prachtige gouden lijst gemaakt (Ex. 25:24-25; 37:11-12).

“Krans” is in het Hebreeuws “*zer*” (זֶר) en heeft de diepere betekenis van “*iets verspreiden*”, maar het betekent ook gewoon “*krans, band (omlijsting)*”.

“Lijst” is in het Hebreeuws “*mis-gkeret*” (מִסְגֵּרֶת) en betekent “*rand, lijst*”, maar óók betekent het “*bolwerk, burcht*”.

Die gouden lijst met de buitenste gouden krans verwijst naar ons grote voorbeeld, het huwelijk tussen de Hemelbruidegom en Zijn Bruid, de Gemeente, die elkaar voor eeuwig lief zullen hebben en voor eeuwig trouw zullen zijn. De binnenste gouden krans duidt, u raadt het al, op het aardse huwelijk van man en vrouw, die elkaar ook door dik en dun, door moeite en zorgen, door ziekten en pijn heen, voor altijd trouw blijven en blijven liefhebben.

De gemeenschap met het Woord van God zal als een vaste burcht en bolwerk worden voor elk aards huwelijkspaar dat bereid is het goddelijke voorbeeld op te volgen (Ps. 18:3; 31:4; 71:3; 91:2; 144:2). Door dagelijks in het Woord van God te vertoeven en te blijven blikken op het goddelijk huwelijk zal het huwelijkspaar beschermd worden tegen de aanvallen van satan. Het Woord zal hun burcht en bescherming zijn.

Geliefde broeders en zusters, zoals we weten is de tabernakel een beeld van de Bruid van Christus. We zien hier dus in de Tafel der Toonbroden in die tabernakel het schaduwbeeld dat beiden, man en vrouw, uit genade samen (doch verbonden in een geestelijke eenheid) deel mogen uitmaken van die levende Bruidsgemeente, die spoedig de Vrouw van het Lam zal zijn (Openb. 19:7-9).

Heeft u overigens opgemerkt dat er over twee rijen broden wordt gesproken en niet over drie of vier of meer rijen. Is dit niet opnieuw een goddelijke aanwijzing voor het hebben van slechts één huwelijk in het leven?

Wat zullen wij doen, geliefde broeders en zusters, nu wij hebben gezien hoe man en vrouw in het huwelijk onder de bescherming van Jezus (het Woord) mogen staan, als zij samen middels de gezamenlijke gemeenschap met het Woord en de aanbidding van Hem groeien naar geestelijke eenheid? Zullen wij instappen in Zijn raadsplan?

Is er in uw harten het verlangen gekomen om uw huwelijk in te richten naar het voorbeeld van het huwelijk tussen Christus en Zijn Bruid? Oh, broeders en zusters, God heeft geweldige zegeningen, geweldige vreugde en harmonie voor u klaar gelegd. Stapt u toch in!

Maar laten wij ons dan wél ernstig realiseren, dat het goddelijke voorbeeld een kostbare, hoog verheven huwelijksverhouding betreft tussen een absoluut reine, heilige, onberispelijke Bruidsgemeente en Jezus, Die Zich in liefde naar haar overboog en Die tot in de dood getrouw aan haar was.

Maar als wij de diepe begeerten van onze harten bij Jezus bekendmaken, dan zal Hij ons helpen en ons samen (man en vrouw) leiden in de gemeenschap met Zijn Woord.

Laten we het hemelse voorbeeld volgen om elkaar als man en vrouw in ons huwelijk voor eeuwig lief te hebben en getrouw aan elkaar te blijven, zelfs als een van beiden mocht sterven. Bedenkt u dat een ring of krans geen begin en geen einde heeft. De op aarde gevormde geestelijke eenheid blijft straks in de eeuwigheid bestaan als deel van de Bruid. Dit is één van de verborgenheden van het christelijk huwelijk.

Broeders en zusters, het sublieme goddelijke voorbeeld voor het aardse huwelijk impliceert zonder enige twijfel, dat er tijdens het leven van elk mens maar van één huwelijk sprake zou moeten zijn. De Bruid is óók het Lichaam van Christus. In dit licht is het ondenkbaar dat Jezus ooit een andere, cq. tweede vrouw zou trouwen. Want hoe zou een tweede vrouw ooit Zijn Lichaam kunnen zijn als Zijn eerste vrouw dat reeds was. Dat kan niet!

In het volgende deel van deze studie zal worden ingegaan op de instelling van het huwelijk door God tijdens de schepping. Moge de Heer u rijkelijk zegenen in uw huwelijk. Amen.

(wordt vervolgd met "HEILIG HUWELIJK (3a) – Gods schepping")